

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У 39/15
Дана 09.01.2017. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље , поднетој

против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број: 391-9229/2014-001 од 20.11.2014. године, у предмету признавања патента, у нејавној седници већа одржаној дана 09.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е н и е

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број: 2014/5436-П-2006/0098 од 25.07.2014. године, којим је одбијен захтев за признање патента по пријави патента број П-2006/0098 од 14.09.2015. године, за проналазак под називом “Препарат за негу и раст косе”.

У тужби поднетој Управном суду дана 31.12.2014. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Понављајући жалбене наводе, тужиља наводи да је, према наводима првостепеног органа, сајт www.bozidarkalekovi.com први пут постављен дана 13.03.2015. године, што је можда и тачно, али је нетачно да је тада објављена слика препарата, као и мишљење Завода за заштиту здравља. С тим у вези, тужиља истиче да није поставила слику производа на сајту пре него што је поднета пријава за патент, а да је наведени сајт отворен будући да је тужиља имала и друге производе које оглашава преко сајта, док је слика препарата "Субкос", као и фотокопија мишљења Завода за заштиту здравља постављена током 2006. године, односно након подношења пријаве за патент. Тужиља такође истиче да су нетачни наводи из образложења да је 2000. године поднета пријава за производ који је идентичан по саставу и примени, будући да препарати служе за различите намене, један за негу коже, а други за негу и раст косе".

а други, који је обухваћен пријавом за признање патента, за негу и раст косе. Такође, састав препарата није исти, јер први препарат садржи у себи додате екстрате биљака, а и сразмера компоненти је различита. Тужила истиче да је основна разлика у начину прављења, будући да се први препарат прави тако што се измиксује, а затим термички обрађује, док препарат тужиље не трпи термичку обраду, нити било какву вештачку обраду, већ се сви састави само помешају и добро сједине. Стога тужила сматра да је погрешан закључак првостепеног органа да се ради о истом производу који је пријављен 2000. године. Тужила такође наводи да је суштинским испитивањем утврђено да је пријава патента CN 1268349 (A) поднета 2000. године. С тим у вези, тужила истиче да је наведени патент истекао дана 23.05.2007. године, дакле 6 година пре него што је Завод извршио суштинско испитивање патента тужиље. Стога тужила сматра да њен патент у свему испуњава услове у вези са инвентивношћу и индустријској примењивости, као и да није копија производа CN 1268349 (A). Са изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из стања у списима предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган, поступајући по пријави патента којим је тужила тражила заштиту за препарат за негу и раст косе под комерцијалним називом „Субкос“, а који је накнадно, у поступку формалног уређења, промењен у назив „Препарат за негу и раст косе“, у току поступка суштинског испитивања, спроведеног на основу члана 104. Закона о патентима, утврдио да нису испуњени законски услови за признавање патента, о чему су тужиљи упућена два резултата испитивања, и то: резултат испитивања број 2013/1337-П-2006/0098 од 20.02.2013. године и резултат испитивања број 2013/3198-П-2006/0098 од 22.04.2013. године. Наведеним резултатима испитивања констатовано је да је претраживањем стања технике утврђено да је препарат под називом „Субкос“ био приказан на интернет страници www.bozidarkalekovi.com дана 13.03.2005. године, пре подношења предметне пријаве патента, односно пре 14.09.2005. године, у понуди за продају, с тим да је утврђено да се ради о препарatu идентичном оном у поднетој пријави, а што потврђује стручно мишљење Градског завода за заштиту здравља број 08-1535 од 27.11.2002. године, које се такође налази да наведеној интернет страници, а које је тужила доставила као допуну списка описа предметне пријаве. Како је утврђено да је наведени препарат био доступан јавности комерцијалном употребом на тржишту пре подношења предметне пријаве, тужени орган налази да је правилно првостепени орган утврдио да предметни препарат не испуњава услов новости. Поред наведеног, претрагом стања технике пронађена је патентна пријава CN 1268349 (A), објављена 10.04.2000. године, која се односи на препарат за третман коже. С тим у вези, утврђено је да наведена пријава обухвата

састојке предметног проналаска који се односи на негу и раст косе, с тим да састав наведених препарата није у потпуности идентичан, али по оцени туженог органа, тужиља није доказала да разлика између компоненти подлоге из пријаве CN 1268349 (A) у односу на компоненте из предметног проналаска доводи до значајне промене својства препарата. Тужени орган притом оцењује да су неосновани наводи тужиље да се битна разлика супротстављених препарата огледа у начину припреме, будући да је увидом у опис проналаска из пријаве CN 1268349 (A) утврђено да се мешање састојака наведених у образложењу оспореног решења може вршити и на собној температури, а што за последицу има само пролонгирање времена припреме. Такође, тужени орган оцењује да нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари жалбени наводи којима се указује на различиту намену пријављеног проналаска у односу на препарат из пријаве CN 1268349 (A), будући да тужиља своје тврђење да предметни препарат утиче на раст косе није подржала експерименталним резултатима који би у наведеном индикативном подручју доказали постојање инвентивног нивоа предметног проналаска у односу на постојеће стање технике. Полазећи од изнетог, те како тужиља није доказала да њен проналазак даје неки неочекивано бољи ефекат у односу на супротстављену пријаву, тужени орган је оценио да је првостепени орган правилно поступио када је тужиљи, као стање технике, супротставио пријаву патента CN 1268349 (A) и утврдио да предметни препарат не испуњава услов инвентивности, као један од услова за признавање патента.

Одредбом члана 7. став 1. Закона о патентима (“Службени гласник РС”, бр. 99/11) прописано је да је патент право које се признаје за проналазак из било које области технике, који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустриски применљив.

Одредбама члана 10. Закона о патентима (“Службени гласник РС”, бр. 99/11) прописано је да је проналазак нов ако није обухваћен стањем технике (став 1.) Стање технике, у смислу овог закона, чини: 1) све што је доступно јавности пре датума подношења пријаве проналаска, писаним или усменим описом, употребом или на било који други начин; 2) садржај свих пријава проналазака поднетих у Републици Србији, онаквих какве су поднете, које имају ранији датум подношења од датума из 1) овог става, а које су објављене тог датума или касније на начин предвиђен овим законом (став 2.).

Одредбом члана 12. став 1. Закона о патентима прописано је да проналазак има инвентивни ниво ако за стручњака из одговарајуће области не произлази, на очигледан начин, из стања технике.

Одредбом члана 104. став 1. Закона о патентима, прописано је да у поступку суштинског испитивања пријаве патента, надлежни орган испитује да ли је предмет заштите проналазак у смислу чл. 7. и 8. овог закона (тачка 1); проналазак који се у смислу члана 9. овог закона не може заштитити патентом (тачка 2); проналазак у складу са чланом 78. овог закона о јединству проналаска (тачка 3); описан јасно и потпуно, у смислу чл. 82. овог закона, као и да ли испуњава прописане услове у смислу чл. 83. и 85. овог закона (тачка 4); техничко решење одређеног проблема, да ли је нов, у смислу чл. 10. и 11. овог закона, да ли има инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона и да ли је индустриски применљив у смислу члана 13. овог закона (тачка 5) и у складу са овим законом у погледу права првенства (тачка 6).

Одредбом члана 108. истог закона прописано је да ако на основу спроведеног поступка суштинског испитивања у складу са чланом 104. овог закона надлежни орган утврди да нису испуњени сви прописани услови за признање патента или да уочени недостаци нису отклоњени, донеће решење о одбијању захтева за признање патента.

Код напред изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, по оцени Управног суда, правилно је одлучио тужени орган када је оценио да је правилно ожалбеним решењем првостепеног органа од 25.07.2014. године, одбијен предметни захтев тужиље за признавање патента, правилном применом одредбе члана 108. Закона о патентима ("Службени гласник РС", бр.99/11), правилно налазећи да предметни проналазак не испуњава услове за заштиту патентом, прописане одредбом члана 104. став 1. тачка 5) наведеног закона, у вези са одредбама чл. 7, 10. и 12 истог закона. Наиме, како је у предметном поступку несумњиво утврђено да је предметни проналазак био доступан јавности комерцијалном употребом на тржишту пре подношења предметне пријаве, то је по оцени овог суда, тужени орган правилно оценио да је првостепени орган правилно нашао да предметни препарат не испуњава услов новости у смислу одредбе члана 10. став 1. и став 2. тачка 1) Закона о патентима. Такође, како је у спроведеном поступку несумњиво утврђено да пријава CN 1268349 (A) својим саставом обухвата састојке предметног проналаска, а тужиља у спроведеном поступку није доказала да њен проналазак даје неки неочекивано бољи ефекат у односу на супротстављену пријаву, Управни суд налази да је правилна оцена туженог органа да у конкретном случају техничко решење из предметне пријаве не испуњава услов инвентивности у смислу цитиране одредбе члана 12. став 1. Закона о патентима, с обзиром да је обухваћено стањем технике из кога, за стручњака из одговарајуће области, произлази на очигледан начин.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења, с обзиром да је по оцени овог суда, оспорено решење донето на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, уз правилну примену материјалног права, а за коју одлуку је тужени дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.01.2017. године, 1 У 39/15

Записничар
 Љубо Ергић, с.р.

ЦРП

За тачност отправка
 Управитељ писарнице
 Дејан Ђурић

Председник већа-судија
 Јасминка Вукашиновић, с.р.